

NO. IV / 1999-2000

ISSN 1301-2746

ADALYA

SUNA-İNAN KIRAÇ AKDENİZ MEDENİYETLERİ ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ
SUNA & İNAN KIRAÇ RESEARCH INSTITUTE ON MEDITERRANEAN CIVILIZATIONS

ADALYA

SUNA-İNAN KIRAÇ AKDENİZ MEDENİYETLERİ ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ YILLIĞI
THE ANNUAL OF THE SUNA & İNAN KIRAÇ RESEARCH INSTITUTE ON MEDITERRANEAN CIVILIZATIONS

Bilim-Danışma Kurulu / Advisory Board

Fahri IŞIK
Akdeniz Üniversitesi / Mediterranean University

Sencer ŞAHİN
Akdeniz Üniversitesi / Mediterranean University

Havva İŞKAN
Akdeniz Üniversitesi / Mediterranean University

Oğuz TEKİN
İstanbul Üniversitesi / İstanbul University

Burhan VARKIVANÇ
Akdeniz Üniversitesi / Mediterranean University

Yayın Yönetim / Editorial Board

Kayhan DÖRTLÜK
Üftade MUŞKARA

Çeviriler / Translations

Doğan TÜRKER
T.M.P DUGGAN

Yazışma Adresi / Mailing Address

Barbaros Mah. Kocatepe Sk. No.25
Kaleiçi 07100 ANTALYA-TÜRKİYE
Tel: 0 (242) 243 42 74 • Fax: 0 (242) 243 80 13
AKMED@akmed.org.tr

Yapım / Production

Zero Prodüksiyon Ltd.

ISSN 1301-2746

İçindekiler

Gülsün Umurtak <i>“Neolitik ve Erken Kalkolitik Çağlar’da Burdur – Antalya Bölgesi Mübürçülüğü Üzerine Bazı Gözlemler”</i>	1
Burak Takmer <i>“Modern Bilimde Hint-Avrupa Atavatanı Sorunu ve Hitito-Luviler”</i>	21
Recai Tekoğlu <i>“Pamphylia Halkları ve Dilleri”</i>	49
Mustafa Şahin <i>“Bodrum Sualtı Arkeoloji Müzesi’nden Bir Grup Mangal Tutacı”</i>	61
N. Çevik <i>“Tarih ve Arkeolojisiyle Melas Vadisi”</i>	91
Ferhan Büyükyörük – Cihan Tibet <i>“1998-1999 Yılı Antalya Doğu Nekropolü Kurtarma Kazıları”</i>	115
D. French <i>“Incriptions of Southern Lycia”</i>	173
Taner Korkut <i>“Überlegungen zum Aufkommen der Halbfiguren auf kleinasiatischen Grabstelen vom Hellenismus bis zur römischen Kaiserzeit”</i>	181
R.L. Vann – R.L. Hohlfelder – K. Shedrick <i>“The East Baths at Aperlae”</i>	195
R.L. Hohlfelder – R.L. Vann <i>“A Church Beneath The Sea at Aperlae, Lycia”</i>	207
S. Yıldız Ötüken – Sema Alpaslan – Meryem Acara <i>“Demre-Myra Aziz Nikolaos Kilisesi Kuzey Ek Yapısının Yeni Bir Değerlendirmesi”</i>	221
Ayşe Aydın <i>“Kilikia’daki Ayaklı Kiliselere Bir Örnek: Hasanaliler Kilisesi”</i>	243
Sema Bilici <i>“Anadolu’dan Ege Tipinde Sualtı Buluntusu Bir Grup Bizans Seramiği”</i>	259

T.M.P. Duggan	
<i>"Naturalistic Painting and Drawing from Life in 13th Century Rum Seljuk Anatolia"</i>	281
Kenan Bilici	
<i>"Alanya'nın Fetbi Meselesi: Bir Tesbit"</i>	287
Tuncer Baykara	
<i>"Osmanlı Devrinde Antalya Belgeleri I, XVIII. Yüzyıl"</i>	293
Leyla Yılmaz	
<i>"Antalya-Tekeli Mehmet Paşa Camii ve Tarihlendirilmesi"</i>	301
Serap Ünal	
<i>"Binlerce Yıllık Çömlekçilik Geleneğinde Sagalassos-Çanaklı Açılımı"</i>	317

Alanya'nın Fethi Meselesi: Bir Tesbit

Kenan BİLİCİ*

Bilindiği üzere, Alanya'nın fethi, öteden beri pekçok araştırmacının ilgisini çekmiş; fethin tarihi ve bunun devrin siyasî ve askerî tarihi kadar dünya ticareti bakımından da arzettiği önemin üzerinde sıkça durulmuştur.

Gerçekten de, Bizans Dönemi'ndeki adıyla Kalonoros'un ele geçirilmesinin, Ortaçağ'ın siyasî tarihi bakımından büyük bir önem taşıdığı açıktır. Nitekim kentin fethini takiben daha doğuya doğru Akdeniz'deki kıyı kalelerinin de peşisıra fethedildiğine bakılırsa, bu planlı seferlerin, Anadolu ile Yakındoğu arasındaki ticarî ilişkilere sekte vuran Kilikya Ermeni Prenslığı'ni ortadan kaldırmayı ve bu suretle dengeleri Selçuklular'ın lehine çevirmeyi hedefleyen, kısacası Sultanlığın gücünü Akdeniz'e yayacak büyük bir siyasî ve askerî hareketin bir parçası olduğu anlaşılmaktadır¹. Bu sayede, daha 1207 yılında I. Gıyâseddin Keyhüsrev tarafından fethedilen, hemen akabinde bir ara Lusignan hakimiyetine geçen ve nihayet 1214'de I. İzzeddin Keykâvus tarafından ikinci kez fethedilerek bu defa kesin surette Selçuklu topraklarına katılan Antalya'dan sonra, Alanya'nın da fethiyle, Selçuklu siyasî sınırları daha doğuya doğru uzanmış; böylelikle Akdeniz hinterlandına hakim, askerî ve siyasî bakımdan stratejik öneme sahip bir liman kenti de elde edilmiş ve kıyı kalelerinin fethi ile Sultanlığın Akdeniz sahillerindeki sınırları Silifke'ye dayanmıştır.

Bu suretle, Bizans Dönemi'nde, en azından 11. yüzyıl başından beri bölgenin sözkonusu bölgeyi Mısır'a, özellikle de İskenderiye'ye bağlayan uluslararası ticaret yolunun Akdeniz'deki bütün önemli durakları ele geçirilmiş; kıyı boyunca devam eden Selçuklu fetihleri yalnızca bu ticari ilişkileri kesintiye uğratmakla kalmamış, aynı zamanda Anadolu-Kıbrıs ve Mısır ekseninde yeni bir ticari yapılaşmaya da neden olmuştur². Buna karşılık Selçuklu askerî ve siyasî yayılmasının devamı gelmemiş; doğudaki Ermeni Prenslığı bir süre Sultanlığa tâbi kılınmakla beraber tümüyle ortadan kaldırılamamış³; bu arada, bölgenin tarihinde uzun yıllar önemli rol oynayacak olan Antalya Subaşısı Mübarizeddin Ertokuş'un Kıbrıs'ı ele geçirme isteği de gerçekleştirilememiştir⁴.

* Yrd.Doç.Dr. Kenan Bilici, Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü-Ankara. Bu kısa makalede ele alınan konuya, ilk kez, Alanya'da 1995 yılında yapılan V. Tarih ve Kültür Semineri'nde sunulan bir bildiriye değinilmiş; ardından 1996'daki seminerde bildiri olarak sunulmuştur.

1 Ş. Tekindağ, "Alâüddin Keykûbad ve Halefleri Zamanında Selçuklu-Küçük Ermenistan Hududları", İÜEFTD 1.1-2, 1950, 29-34.

2 B. Flemming, Landschaftsgeschichte von Pamphylien, Pisidien und Lykien im Spätmittelalter (1964) 5.

3 I. Alâeddin Keykubad ile Hetum'un müşterek sikkesi bk. İ. Artuk-C. Artuk, İstanbul Arkeoloji Müzeleri Teşhirdeki İslâmî Sikkeler Kataloğu I (1971) 363

4 O. Turan, Selçuklular Zamanında Türkiye³ (1993) 344.

Selçuklular'ın Akdeniz kıyılarında giriştikleri fetihlerin, İstanbul'un 1204'de Lâtinler tarafından işgâlini ve Bizans merkezi otoritesinin ortadan kalkmasını fırsat bilerek bölgede hakimiyetlerini tesis etmiş bazı Levanten korsanlara karşı yürüttükleri bilinmektedir.

Bütün bu hususlar, Selçuklu tarihi içerisinde sıkça ele alınmış ve çeşitli araştırmalara konu olmuştur. Ne var ki, üzerinde uzun yıllardır durulmasına karşılık Alanya'nın fetih tarihi hâlâ bir tartışma konusu olduğu gibi, asıl önemlisi fethin nasıl gerçekleştirildiği de bilinmezliğini korumaktadır.

Bilindiği üzere, Alanya'nın fetih tarihi konusunda 1221 ve 1223 yılları arasında bir anlaşmazlık vardır⁵. Alanya'nın fethinin I. Alâeddin Keykubad'ın Selçuklu tahtına geçtikten sonraki ilk icraatı olduğu bilinmekle birlikte, bugüne kadar umumiyetle onun 1221 tarihinde Konya ve Sivas kalelerini tamir ettirmesinden sonra Alanya seferine çıktığı düşünülmüş ve bazı araştırmacıları fethin 1223'te gerçekleştirildiği kanaatine sevk etmiştir. Nitekim, Selçuklu tarihi konusunda otorite olan merhum O. Turan da, bir kitabında, "hadiselerin kronolojik sırasına göre fethin 1221 yılında olduğunu" kabullenmekle birlikte⁶, aynı kitabın yanlış-doğru cetvelinde bunun 1223 olarak düzeltilmesi gerektiğine işaret etmektedir⁷.

Yakın bir tarihte Farsça mufassalından günümüz Türkçe'sine çevrilen devrin kaynağı İbni Bibi'nin kitabı bu konuda düşülen yanlışlığı ortadan kaldıracaktır⁸. Buna göre, I. Alâeddin Keykubad, tahta geçtikten sonra ilk olarak Kalonoros kalesini fethetmiş ve hemen akabinde de Konya ve Sivas kalelerinin Devlet Emîrleri'nin de katkısıyla yaptırılmasını sağlamıştır. Özellikle Konya kalesindeki kitâbelerin 1221 yılını verdiklerine bakılırsa, Alanya'nın fethinin de aynı yıl içinde gerçekleştirildiği söylenebilir⁹. Bu durumda, 1220 yılının sonlarına doğru Selçuklu tahtına geçen Keykubad'ın¹⁰, İbni Bibi'ye göre, Alanya'yı kış mevsiminde ve iki aylık bir kuşatmadan sonra fethettiği hatırlanacak olursa¹¹, bu tarihin, aynı zamanda onun saltanatının birinci yılı olan 1221 kışına tesadüf edeceği açıktır.

Diğer taraftan, 1221 tarihini bizi kabule zorlayan bir başka kanıt daha bulunabilir. Bilindiği üzere Sultan, kendisini tahta çıkartmakla birlikte, nüfûz ve kudretleri gittikçe artan ve devletin idaresinde başlıca söz sahibi haline gelen, hattâ devlet işlerine müdahaleleri de haddini aşmış bulunan kendisine muhalif ve suikastçı bazı Emîrleri Kayseri Devlethânesi'nde tutuklatarak idam ettirmiştir¹². Bu hadisenin 6 Haziran 1223'te vuku bulduğu bilinir¹³. Bu tarihin hemen akabinde Sultan'ın Alanya'daki sarayına gitmesi¹⁴, kendi adını verdiği kentin 1223'ten önce fethedildiğini de kesin olarak açıklamaktadır.

⁵ Alanya'nın fethedildiği tarih için meselâ bk. K. Göde, "Alanya'nın Türkler Tarafından Fethinin Türkiye ve Dünya Tarihindeki Yeri ve Önemi", Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri, 1996, 145'te 1221; T. Baykara, Anadolu'nun Selçuklular Devrindeki Sosyal ve İktisadi Tarihi Üzerinde Araştırmalar (1990) 115'te 1221-22; A. Sevim-E. Merçil, Selçuklu Devletleri Tarihi, Siyaset, Teşkilât ve Kültür (1995) 460'da 1223 yılını vermektedirler.

⁶ Turan, age. 337.

⁷ Turan, age. 752.

⁸ İbn Bibi, El Evamirü'l-Ala'ıye fi'l-Umuri'l-Ala'ıye (Selçuk Name) I (1996).

⁹ Turan, age. 332. Bilindiği üzere, Sivas Kalesi'ne ait sadece iki kitâbe kalabilmiştir; bk. Turan, age. 333.

¹⁰ Turan, age. 319.

¹¹ İbn Bibi, age. 261.

¹² İbn Bibi, age. 283-288.

¹³ Turan, age. 341 vd.

¹⁴ İbn Bibi, age. 290.

Öte yandan, Alanya'nın fethi için, Sultan ve ordusunun izlediği sefer yolunun güzergâhı bugüne kadar hiçbir araştırmaya konu olmamıştır. Bu konuda, Sultan'ın Konya'dan hareket ettiği bilinmekte, hattâ Antalya Subaşı Mübarizeddin Ertokuş'un da donanmasıyla kendisine denizden refakat ettiği iddia edilmektedir¹⁵. Oysa, Selçuklu donanmasının denizden Alanya'nın fethine giriştiği kesinlikle doğrulanamamaktadır. Bu konuda bilinebilen, Sultan'ın ordularını üç gruba ayırması, bunlardan "bir grubun çevik kaplanlar gibi sarp kayaları zıplayıp geçmelerini, bir grubun timsahlar gibi deniz tarafından savaşa girmelerini, diğer bir grubun da hızlı dalgalar gibi gemilerle kale üzerine yürümelerini" istemesidir ki¹⁶, kuşatma sırasında saldırıların sadece kara tarafından yapıldığı dikkate alındığında, varlığı hakkında hemen hemen hiçbir somut bilgimiz olmayan bir donanmanın sefere katılmadığı, aksine, bu ifadenin İbni Bibi'nin şairâne bir tasviri olduğu söylenebilir. Kaldı ki, Alanya Kalesi'nin denizden ele geçirilmesinin imkânsız olduğu da gözden uzak tutulmamalıdır.

Nitekim, Selçuklular her ne kadar Antalya'da bir deniz üssüne ve fethinden sonra Alanya'da bir tersaneye sahip olsalar da, bu dönemde, sahil koruması ve nakliyatından ileri bir donanmanın mevcut bulunmadığı, hele "Suriye, Kilikya ve bütün Akdeniz sahillerinde Haçlılar'a karşı bir deniz savaşına girişecek, Hıristiyanlar'ın askerî ve ticarî üs olarak kullandıkları Kıbrıs ve diğer adalara çıkacak bir güce sahip olmadıkları ve Akdeniz hakimiyetinin Venedik donanması başta olmak üzere Avrupalılar'ın elinde bulunduğu" da bilinir¹⁷.

Selçuklu kara ordusu ile donanmanın kıyıda ve denizden birbirini takip ettiği iddiası abartılı olduğu gibi, bu, her iki ordunun Antalya'dan hareket ettiği anlamına geldiği için de kabul edilemez. Nitekim Alanya'nın fethi, eğer Antalya üzerinden gerçekleştirilmiş olsaydı, Antalya ile Alanya arasındaki yol üzerinde bulunan ve stratejik öneme sahip Alara Kalesi'nin de bu esnada fethedilmesi gerekirdi. Oysa bilindiği gibi Alara Kalesi, Alanya'nın fethinden sonra, Sultan'ın Antalya'ya dönüşü sırasında fethedilmiştir¹⁸. İbni Bibi'deki bilgilerin doğruluğu her ne kadar tartışılabilir olsa da, Sultan'ın Antalya'ya dönüş yolunda Alara Kalesi'ni ilk kez görmesi, Alanya-Antalya arasındaki kıyı yolunun Selçuklular tarafından ilk defa onun zamanında katedildiği anlamına gelir. Bu durumda, Alanya'nın fethi için Selçuklu kara ordusunun izlediği sefer yolunun, doğal olarak, Alara Kalesi ile Alanya arasındaki bir yerden geçmesi, başka bir deyişle, Alara Kalesi'ni görmeyecek bir şekilde ve onu batıda bırakması gerekir.

Şu halde, Alanya'nın fethi için düzenlenen askerî sefer, hangi güzergâhlardan geçilerek gerçekleştirilmiş olmalıdır?

İbni Bibi'deki bir kayıt, bu sorunun cevabına biraz daha yaklaşmamızı sağlayabilir. Buna göre, Sultanın ordusu "okyanustan daha büyük, derinliğine düşüncenin dahi ulaşamayacağı bir çaydan geçerek"¹⁹ Kalonoros'a yaklaşmış; bu arada Kalonoros Kalesi'nin

15 Baykara, age. 115; T. Baykara, "Alaiye Tersanesi", Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri, 1996, 183; Göde, age. 145.

16 İbn Bibi, age. 259.

17 Turan, age. 344.

18 İbn Bibi, age. 268 vd.

19 İbn Bibi, age. 259.

“sahibi” Kyr Vart, yolladığı öncü kuvvetlerinin getirdiği haberlerden, Sultan’ın büyük bir orduyla son kez *kanlı çayı* da geçtiğini, *iniş yokuştan* hiçbir zarar görmeden kalenin yanına ulaştığını öğrenmiştir²⁰.

Burada sözü edilen *kanlı çayın*, Fiğla Burnu’ndaki Kanlı Dere²¹ olması muhtemeldir; görkemiyle İbni Bibi’yi hayrete düşüren diğer çayın ise Alara Çayı olduğu bizce şüphesizdir. Gerek bu iki çay ve gerekse daha önce G. Ercenk tarafından kısmen, fakat isabetle ortaya konan²² yöredeki antik devirden kalma yollar ve bölgenin topoğrafyası dikkate alınarak, Sultan’ın izlediği fetih güzergâhını tayin etme imkânı bulunabilir.

Buna göre 100 ağır mancınık ve herhalde daha pekçok ağır silahlarla teçhiz edilmiş Selçuklu ordusu, Konya’dan hareketle, muhtemelen Karahöyük üzerinden Bozkır’a ve oradan devamla Geyik ve Karaçal Dağları’nı aşarak Susam Beli’ne ulaşmış; devamla Başhan mevkiinden güneye dönerek Gelesandra yaylası üzerinden şimdi ki Pembelik Köyü’ne ve oradan da Narağacı civarına gelmiş olmalıdır. Burada, bugün “Kırk Dönmeler” adı verilen ve ihtimal Roma Dönemi’ne ait eski bir yolu kullanan ordunun, “Demir Kapı Geçidi” üzerinden Gündoğmuş civarındaki “Kemer Köprü” ile Alara Çayı’nı geçip bugünkü Güzelbağ ve nihayet buradan da sahilde şimdiki “Fiğla Burnu” civarında “Kanlı Dere” adıyla bilinen su yolunu aşarak, doğuya, Kalonoros Kalesi’ne yöneldiği söylenebilir.

Hiç şüphesiz yok ki, sözkonusu güzergâh üzerinde yapılacak daha ayrıntılı çalışma ve yüzey araştırmalarının, antik devirden beri Akdeniz’i Orta Anadolu’ya bağlayan ve Kalonoros’u fetheden Selçuklu ordusunun da izlediği kara yolunu bütün yönleriyle aydınlatacağını umut edebiliriz²³.

20 y.dn. 19

21 Bk. G. Tıgrel, “Alanya Yöresinde Antik Bir Liman”, Belleten, XXXIX-156, 1975, 620 Res. 1.

22 G. Ercenk, “Pamphylia Bölgesi ve Çevresi Eski Yol Sistemi”, Belleten, LVI-216, 1992, 363-364 Lev. I Res. 1-3.

23 Hemen ifade etmek gerekir ki, Fiğla Burnu ile Alanya arasındaki Şarapsa Hanı, pekçok araştırmacı tarafından Alanya-Antalya arasında olduğu söylenen Selçuklu Dönemi’ne ait ticaret yolu üzerinde gösterilmekteyse de, bu yolu, kanımca Alanya-Konya bağlantılı olarak görmek daha doğru olacaktır. Çünkü, kanımca, her ikisi de liman-kent olan Antalya ve Alanya arasında kervanların yol alacağı bir kara yolu, sözkonusu iki kentin işlevine de uygun düşmeyeceği gibi, zaten kıyı yolu boyunca, denize dökülen nehirlerle sık sık bölündüğü için de kabul edilemez.

Summary

The Problem of the Conquest of Alanya: An Establishment

Although the subject on the conquest of Alanya has heretofore drawn the attention of many researchers, frequently dwelling on the chronicle of the conquest and its importance for political and military history, as well as its impact on the world trade of its epoch, the factual history of the conquest is still a matter of debate, and the most important of all, the means through which it was realized retains its obscurity.

As there is a disagreement over the date of the conquest of Alanya being whether the year 1221 or 1223, the information provided by the 13th century source İbni Bibi can provide a fix for the question.

It being the fact that Alâeddin Keykubat I conquered Kalonoros Castle as his first deed after ascending the Seljuk throne, and subsequently secured the constructions of Konya and Sivas Castles with contributions from State Emirs. If the inscriptions at Konya indicating the year 1221 are considered, then it can be stated that the conquest of Alanya was realized with same year. Consequently, if one recalls that Keykubat I, who took the throne towards the end of the year 1220, conquered Alanya during the winter season following a siege of two months, then it becomes obvious that this date should coincide with the winter of 1221 which at the same time became the first anniversary of his sovereignty.

Moreover, there can be found other evidence to impel us to accept 1221 as the date for the conquest. It is known that at Kayseri Devlethanesi (The State House) on 6th June 1223, the Sultan ordered the arrest and execution of some State Emirs who, in spite of their enthroning him, were still adamant in opposition. Soon after this event, revert to his palace in Alanya, this definitely shows that the city upon which he bestowed his name was conquered before 1223.

On the other hand, the campaign route trailed by the Sultan and his army for the conquest of Alanya has never been the subject of any research until today. As reported, the Sultan started from Konya, but allegations were that even Antalya Subaşı (Commander in Chief) Mübarizeddin Ertokuş accompanied him with his fleet by the sea. In effect, the involvement of the Seljuk fleet in the conquest of Alanya cannot be justified precisely. What is known is that during the siege the attacks were made from the direction of land only.

That the army and the navy of Seljuk forces advanced together over the land and the sea respectively is an exaggerated claim, and this cannot be accepted for it means that the two forces launched their campaign from Antalya. Had the conquest of Alanya been accomplished from the direction of Antalya, then by reason of its highly strategic position, the Alara Castle on the road between Antalya and Alanya should also be seized during this

operation. On the contrary, it was captured during the Sultan's return to Antalya after the conquest of Alanya was over.

In this case, the campaign route taken by the Seljuk land forces for the conquest of Alanya should naturally be passing through some place between Alara Castle and Alanya. In other words, it should be a course that offset the location of Alara Castle somewhere out of sight toward the west.

A comment by İbni Bibi could help to get closer to the solution of this problem. According to him, the Sultan's army approached Kalonoros by "crossing over a stream greater than an ocean, the depth of which no apprehension could fathom"; in the meantime Kyr Vart, the "owner" of Kalonoros Castle, learned the news from the reports of his scouts that the Sultan with a mighty army finally crossed the "bloody stream" and reached the castle without incurring any harm whatsoever from the "hills and dales".

It is most likely that the "bloody stream" mentioned here is the "Kanlı Dere" (Bloody Brook) by "Fığla Burnu" (Cape Fığla), and the other stream, which so amazed İbni Bibi by its splendor, is without doubt the Alara River. Thus, it may now be possible for us to retrace the campaigning route trodden by the Sultan through a dissection of the features of these two streams and local roads that there since antiquity, beside the rugged topography of the region.

According to such a plot, The Seljuk army, equipped with 100 heavy-duty catapults and possibly a wide range of weaponry and supplies, departed from Konya and came to Bozkır, probably via Karahöyük; then continued onto the Susam Beli (saddle) by traversing the Geyik and Karaçal Mountains. After getting through these, the army turned toward the south at Başhan point and marching along the Gelesandra plateau reached the present Pembelik village. From this point, it must have advanced to the environs Narağacı.

Then, taken an ancient road which probably belonged to the Roman period and is called "Kırk Dönmeler" (the Forty Converts) today, and proceeding through "Demir Kapı Geçidi" (the Iron Gate Passage) and over "Kemer Köprü" (the Arched Bridge) in the vicinity of Gündoğmuş, it intersected the Alara River and arrived at Güzelbağ of today. Moving onwards, it crossed the waterway known as "Kanlı Dere" in the neighborhood of "Fığla Burnu" on the coast. Finally, we can say that the army then turned to the east, rumbling toward Kalonoros Castle.